

Nincs többé köhögés!

STILLAK, a

és. rekedtég, nyakbaj és... 50 kr. és 1 frtos doboz... Erzsébet-tér 9.sz. Föld... József gyógyszer. urnál ki... Gólti Nándor, Tamásy... Oltó és Vecsey Viktor... Nyiry Gy., Ember Maudó... B.-Ufalun: Sárrethy J... EGGER VALODIMA... an ugyanezen raktárakban... atkozna hasznosnak és... k jó ékony hatásáról szám... kívánatra megtekinthető... ndelések kéretnek.

Döbling.

üldés naponta 4 szer pon... tányvét mellett kéretnek.

STHMA.

rsan és biztosan látó... THMA ellen, orvosok... próbálva és mint kitűnő... sut ajánlva, küld

nt 50 krajczár,

árka francó beküldése... mellett

Ernst Fürst

rész Gleichenbergben, STEIERORSZÁG.

udapestén Török József... gyógyszeréznél.

égi állapotokat,

ugymint idegromlást, egy... év óta igazolt gyógymód... resen, biztos és tartós si... mellett, gyógyít Dr. Ernst... orvos Budapesten... Bővebb értesítések levél... re nyerhetők.

(480)

vigyázat!

ez-nyomatató

P. Nr. 14120

zabalmazott másoló ké... nyomtató festék által.

nyomató lehet szárazon, prés nél... egyenlő fekete (és színes)... levonatot tenni, melyek... az egész világ postaegyle... mérsékletet nyerne.

nyomató minden oddi... éket: Hektó, Auto-, Po... föltűmulja, eléri teljesítés... gr. prést, és a levonatok... bek és a mellett igen egy...

és Dammann, berg, Csehország.

Előfizetési árak:

Helyben és postán küldve: Egy évre 10 frt. Negyed évre 2 ft 50 kr. Fél évre 5 " Egyes szám — " 5 " Előfizetési pénz s minden közlemény: főpiacz, VECSEY-ház, földszint a szerkesztőségbe bérmentve küldendők.

Előfizethetni helyben: TELEGDI K. LAJOS és ifj. CSÁTHY KAROLY könyvkereskedésben és a szerkesztőségnél, Egyóbtit a postahivatalok utján.

DEBRECZEN

POLITIKAI ÉS KÖZGAZDÁSZATI HIRLAP.

A debreczen-vidéki „függetlenségi párt” közlönye.

Megjelen hetenkint ötször: hétfőn, kedden, szerdán, csütörtökön és szombaton.

Hirdetési díj:

Négy hasábos petitorsórt 5 kr. Nagyobb terjedelmű, mint szintén több izbeli hirdetések, alku szerint a legolcsóbb árért. Bélyegdíj: minden beiktatásért külön 30 kr. „Nyilt-tér”-en megjelenő közlemény minden petit sora 15 kr. Név- vagy bérmenttelentl beküldött káriratok nem vétetnek tekintetbe. Ugyaszi... iratok nem adatnak vissza.

Habemus papam.

(*) A Haymerle halála folytán megüresedett külügyminiszteri szék be van töltve. Betöltötte az uralkodó.

A kinevezett gr. Kálnoky úgyszólván, még csak most tűnt fel, eddigelé nem igen számított a diplomáciai kérdésekben.

De ez nemis olyan fontos dolog. Külügyminiszternek erélyes ember nem való, de nem is tarthatná fent magát az naztrák-magyar birodalomban. — A külügyminiszter csak festett ember; tetteinek rugója nem az erély, nem az öntudatos tetterő, hanem a háta mögött álló „körök” akarata.

A „birodalom” politikája az, ami az udvaré. Ilyen politika mellett külügyminiszternek beillik Kálnoky is.

Azt a kört, melyet a „providenciális” államférfiu és a bécsi katonapárt teremtett annak idején, most már nolle velle futni kell, vagy veszne a mostani politika. — Epen azért, mert a körülmények ilyenek, a külügyminiszter személyének változása még a másodrangú kérdések közt sem áll első helyen.

Tudomásul vesszük, mert megtörtént.

Tudomásul vesszük azért is, mert ez új kinevezésben az udvar szlávbarát politikája mintegy megtestesítést nyer.

A „DEBRECZEN” TÁRCZÁJA.

EGY CSEPP VIZ.

(BESZÉLYFÜZÉR.)

Irta: Északi Károly.

12.

Thea után ágyba voltak menendők. Ekkor a háziasszony a bácsit forró borral kínálta meg, — engedjen meg bizalmasságomért, hogy egyszerűen bácsinak szólítom, ez rossz szokásom azok iránt, kik rokonszenvenet fölkeltek, — küldök a bácsinak egy esése forró bort, — azt az ágyban fogja bevenni, — az jól megizzasztja, és reggelre nyoma sem lesz a meghűlésnek, — kedves Matildomat kérem meg, hogy vigye be papájának, — de ő is sok fáradságot állt ki, ezért ha szives lesz megengedni, az álomittall magam fogok kedveskedni.

A mama trémát állott ki, hogy a papa szokott makacsságával és ellentmondási hajlamával a szivességet visszautasítja, — de a papa ez egyszer ki volt cserélve, távolról sem hasonlított a házi zsarnokhoz, — attól az örökké mosolygó, sajtászerű özvegytől mindent elfogadott. Az öreget családja ily simulekonynak soha sem találta. — Az öreg a házról, szenvedett bajairól, mindénról megfedekezett, kivált midőn már a forró boron is tul esett. A „köszönömöt” csak gondolta, de elmondani nem bírta, — mint egy gyermek szófogadó megadással engedelmelkedett, — karjait a világért nem merte volna a takaró alól kivonni. — Öt percz multával mélyen aludt.

Ernö a bemutatás után nem későt sokáig, visszasiétt házukhoz, hol eddig Béla rendelkezett. Erélyes intézkedéseik eredménye lett, hogy a ház reggelre már

Tudvalevőleg Kálnoky ur, mint különben is magyar családból származott morva a pétervári levegőben annyira megszerette a muszkát, hogy épen ezáltal lett alkalmatossá a külügyminiszterségre. Az is tudvalevő, hogy Péterváron örülnek ennek a választásnak.

Igy találkoznak a körülmények a — mi rovásunkra.

Van külügyminisztere Ausztriának, de nincs a magyar érdekeknek. S nem is lesz, míg nagy engedelmességünkben önként dobjuk magunkat Ausztria karjaiba; még az is megtörténik előbb-utóbb, hogy az ország képvisellete megkérdése nélkül „tesznek és vesznek.”

— Országgyűlés. A képviselőház tegnap ülést tartott, melyen megbízó levelek, kérvények stb. mutattak be. A legközelebbi ülés csütörtökön lesz.

— Külügyminiszterre gr. Kálnoky végelesen kinevezetett. — Az új külügyért a király hosszu kiballgatáson fogadta.

Szeresd a törököt!

Konstantinápoly, nov. 18.

(Saját levelezőnkől.)

(H. K. I.) Ha igaz — és ki kételkedik, hogy Bismarck azon óriási terv keresztülvitelét tüzte ki életfeladatául: „minden földrészt, ameddig csak a német nyelv kiterjed, odacsatolni a berlini császárság-

annyra alátámasztva volt, hogy további rombadúlástól tartani nem lehetett.

A menekő család jól és nagyot aludt. A reggeli izlett, kivált az öregek. Ejen át a korai fordés minden következményét elizzadta. — A háziasszony mindannak dacára nem engedte meg, hogy délig az ágyból kikeljen. Mily könnyű volt a kedves özvegynék szót fogadni?! — Végre az ebédhez kellett készülni. — Az öreg az étkeket nagyon is jó ízteknek találta, nem kevésbé a borokat, melyek közül már vagy három fajtát izlett meg az ebéd alatt, — végre egyhez tartotta magát, mely kedvenczévé vált, és melyről kimondta: „tisztelet-becsület, — én is értek a borokhoz, magamnak is szoktam lenni, — de kénytelen vagyok beismerni, hogy ily kedvemre való bor régen nem ittam. Ez valójában kitűnő bor.”

„Saját termésünk,” — válaszolá az özvegy, — „Visontán birunk szállót közösen bányámmal, abban termett, — bányám kezelé.”

„Sajnálom, hogy házigazdánkhoz nincs szerencsénk, — de viszont örvendek, hogy ily kedves, szeretetreméltó, és... valójában... — itt a bácsi egy párt köhintett — „valójában... szép háziasszonnyal lett szerencsénk megismerkedni.”

A bácsi elégtelen mosolygott a felett, hogy a „szép” szót csakugyan ki merte mondani, — s folytatta a felköszöntés hangjába átesve: „A szives, vendégszerető fogadás hálás köszönetre indít engem családommal egyetemben, kik törekedni fogunk azt tehetségünkhez képest viszonzni. — De itt a fiam, folytassa ő az áldomást, jobban ért hozzá, — én csak röviden azt kívánom, hogy a szereve tisztelt háziasszonyunkat az isten éltesse!”

Matild ily jól soha sem érezte magát, a dolgok menetével anyja is teljesen

hoz? — akkor most már még nem késő, kell, hogy a magyar nemzet vezérei a jövő folytonos szemeltartása mellett — és soha másképp! — intézzék el a bazar legkisebb ügyet is Bécszel szemben...

A régi iskola emberei, nemkülönbén a hétköznapi politikusok még ugyan mindig azt hiszik, hogy Bismarck ideális törekvései kivihathatnak, hej pedig maga a legújabb történelem eléggé igazolja, miszerint már megfejtett problema, hogy lehetséges vagy nem az ábrándképet realizálni annak, ki az előkor legifurángosabb és egyuttal leghatalmasabb embere!

Mégis még mindig oly nagy és hiu reményeket köt a bécsi külügyminiszterium Németország szövetségéhez, hogy a tulboldogságban már se lát, se hall. —

Nem látja mégcsak a különbséget se a Bismarck kedvéért Olaszországban odahagyti kéntelenített narancs és a kár pótlásul Boszniában nyert vadalma között, — nem hallja a (szinte szövetségesének köszönhető) fájdalomtelt fölajdulását azoknak, kik az említett csere örökmékkéért életfogytig vigasztalhatatlanokká tétettek!

A bécsi külügyminiszterium nem látja, mert nem akarja látni azt a szembevetendő különbséget, mely az itt Törökországban elhelyezett és oly drágán fizetett osztrák-magyar és más nagy hatalom követségiszemélyete közt létezik, pedig jaj ma, annak a hatalomnak, kinek külső örei a la gróf Montgéal tanulságukat és hivatalos állásukat nem az állam javára, hanem személyes meggazdagulásukra zsákmányolják ki; vzgy pedig kik (mint egy része ezen akár születtelt, akár minden érdem nélkül azzá lett — gróf, báró és lovagoknak) ész, tanulmány, ügyesség, hazaszeretet és jóakarát hiányában, irgalmatlanul fölfújják magukat és elbizakodottságuk közepette még azt is követelik, hogy alázattal hajoljon meg minden magyar ember az ő méltóságuk és diplomatai tehetlenségük előtt! —

meg volt elégedve, először siettek poharokkal a kocintásra, sőt Matild apjától a „kedvenc borból” kért néhány cseppet poharába: „Ez a legjobb bor, melyet életemben láttam, ebből iszom én is!”

Általános kocintás következett, — minden mosolygó ajak, sugároz szem, — minden pohár a háziasszony felé irányult, — a kocintás után a hölgyek közt az ölelkedés, csók váltás sem maradhatott el; arra, hogy kiünn árviz dühöngöt senki sem gondolt.

Ernö arra emelte poharát, ki házi gazdájok, de távol van, s ki házi asszonyok előtt legbecesebb, — fivére, s ki neki lelki barátja. — „Éljen!” — És Béla név hangzott minden ajakról; ki hátyának, ki barátomnak, ki urnak nevezte. „Éljen Béla öcsém!” zárta be az öreg. „Majd megösmékedünk, amint megérkezünk. — Reményem, nem várat magára sokáig?!”

„Sőt itt az idő, hogy megérkezzék — valóban ő az, — most jön”...

Az ajtó kinyitott, Béla lépett be, s miután a társaságot üdvözölte, egyenesen a bácsi előtt állott meg: „Arnold ur, megengedjen, én szóhoz ragaszkodó ember vagyok. Miután szerencsém van vendégemül tisztelni, sőt miután borom is elismerő véleményét kiérdemelte, bátorkodom Matild kisasszony kezét megkérni.

Arnold bácsi szörnyen meg volt leve. Máskor az ily állapothól felpattanással szokta magát kivágni. Haragosan tekintett nejjére, de ez kedélyes, phlegmatikus hangon mondta hars: „Amint szavadat lekötötted, épen hajszára úgy esett ki a dolog. Mért fogadaz haragodban olyasmit, amit megtartani nem akarsz.

Még sokáig fogod túrni kedves nemzetem, hogy hazád sorsa felett éféle szabadalmazott uracskák határozának?!!:...

Ha már szövetkeztünk Bismark ural mért nem szövetkeztünk az ő — hazája érdekében — nagyon is józan észjárásával is? — tisztán mondvá: mért nem kergetjük pokolba azt a sok protektiógyermeket, kik a semmittevés végett idővel ép oly kitűnők és hirnevességnak lenni mint — a königgrázi hadvezérek! — Bizony ideje volna már ezen urak állását oly egyénekkel fölcserélni, kik hivatalosuknak meg is felelni képesek, azaz kik idejekorán és hazafiu buzgalommal figyelmeztetni merik a bécsi külügyért, hogy Bismark ur egyelőre oda működik Ausztria-Magyarország kereskedését Törökországban megsemmisíteni, k és ő bb pedig, ha majd a szövetséges német bruderek leszorítottak ezen egyetlenny még számunkra fönmaradt piacról és mi a legrövidebb idő alatt elszegényvedve találjuk magunkat, — akkor aztán majd még velünk közösen egy nagy háborút indít meg Bismark bácsi és — Ausztria-Magyarország történetiről híven elfogják mesélni az utókornak azt a híres komédiát, mely Schleswig-Holsteinban kezdődött és Riga vagy Bessarabián tul végződött...!

Jelenleg a kérdések főkérdése: „mi sors vár Magyarországra?” és szükség esetén hol és kikben találunk mi valódi barátot, még pedig olyant, ki nem csak hasznot huzni, sőt áldozatot hozni is képes éretttünk?

Az első kérdésre mindenki felelhet magának tetszése szerint — a második kérdésre csak is azaz okos válasz adhatnak, hogy mindazok, kik sem a német, sem a szláv fajba beolvadni nem akarnak — és szentül hiszem, hogy nincs oly elfajzott magyar, ki képes lenne gyáván és önként lemondani dicső nemzetiségéről, tehát: sorakozzék az egész

a véletlennek eredménye. — Anyámnak igaza van, az embert szavánál fogják meg!

„Ez még is sok, — fiam sincs pártomon,” — gondolta a bácsi, és leányára nézett haragosan, — erre esett a sor. — Eltalálta, hogy kinél keressen pártot.

Matild csak annyit tudott mondani: „de papa...!” aztán szemeit félénken lesütötte, könyei megindultak és remeggett.

A szót Ernő vette át és nővere helyett folytatta: „Igazad van, kis hujom, életereddel és szüleid életével Bélának vagy adós, — ha ő nincs, mind a ház romjai alá vagytok temetve!”

A sor, kire a bácsi nézzen, az özvegyre került. — Az öreg tekintete azzal a derült, örökké mosolygó arcczal, a sugárzó, most tán kissé könybe borult, de annál ragyogóbb szemekkel találkozott. Inkább az oroszlanál, a tigrissel, az óriáskigyóval nézett volna farkasszemét, mint Etelkával. Az az élénk, de szelid és igéző szempár, egyuttal igazságot is szolgálaltott, kegyelmet is osztott...

Az öreg teljesen meg volt verve. Ugy érezte magát, mint aki szalad, de helyéből nem mozdul, — mint aki szabadon a pusztá közepén áll, még is sarokba van szorítva.

„Légyem meg! — Szavamat megtartom. — Hanem...” az öreg habozott, de aztán neki bátorodott: „nekem is volna egy... nagy... nagy... nagy... kéréssem... Etelka nagysámhoz.”

„Kérem, — vágott közbe az özvegy, — Etelka hujomhoz!”

„Köszönöm... tehát kedves Etelkámhoz...”

„Valóban, így még helyesebb!”

„Kedvemre valóbb hölgygyel még soha életemben nem találkoztam;... no no... asszony... most mérőben mást értek —”

nemzet a török mellé! Karöltve a törökkel, még mindig legyőzhetjük bármelyik ellenségünket — a török segítségével szétziláljuk nemzetünk és lesz belőlünk — mint hajdan a zsidóból, — földönfutó!!!

Nagyon gyakran fecsegnek Austria hírlapjai Salonik elfoglalásáról, — pedig ha tudnák, hogy a török ma jó lelkészülve hatszor nagyobb számmal képes a harcra kiállni, mint az utolsó háború alkalmával, — ha tudnák, hogy a hadügyminiszterium pincéjében jelenleg több pénz van összehalmozva mint a mennyivel a bécsi miniszterek valaha rendelkeztek, — ha tudnák, hogy a török is előrelátóvá, óvatossá lett és ezental semmiféle támadás se fogja zavarba hozni; (de honnan tudnák ők ezt, minekutána olyan hivatalnokokat tesznek ide, kik nem olvasnak egyebet az „Étáplnál“, nem irnak mást mint adóleveleket és nem is törődnek mással, mint az általuk látogatott családok belviszálly titkaival) — akkor talán okosabb politikát követnének Bécsben —!

Ha alaposan átgondoljuk, hogy minő jövőnek nézünk elébe akkor nem szabad engednünk — egyelőre legalább is fenghangon kell protestálnunk az ellen, hogy a még mindig Török birodalomhoz tartozó bosnyák és hercegovinai mahomedánok osztrák katonáknak legyenek besorozva.

Mennyivel méltányosabb keresztény alattvalói iránt a barbárnak kinevezett török! még haragjában sem gondol a nemtelen bosszúra, eszéigába se jó hasonló bűn elkövetésével visszafizetni a keresztény kormány jogtalan és kihívó intézkedéseit . . .!!!

Ébredj magyar! ne törd és ne nézd utálatos közönnyel, mint akarják tőled bécsi és berlini jóakaróid egyetlen rokoni barátodat, a törököt eltávolítani. —
Éljen a török-magyar öszi barátság!!!

— Találkozás. Egy olasz lap hire szerint az osztrák-magyar uralkodó jövő év január havának második hetében látogatást teend Olaszországban az olasz királyi párnál.

A nagy-beckerekiek érdekében.

Szeretett kedves Testvérünk! Annak nevében zörgetünk kegyes szived ajtaján, a ki lelkünkbe oltotta ezen edesen biztató ígéretet: „Kérjétek és megadatik, zörgesetek és megnyitattik.“

Szeretett kedves testvérünk! A nagy-beckerek reformát egyház — kevés számú, többnyire szegénysorsú tagjaival, kör-

„Értem, Arnold, csak mondd tovább,“ igenlő neje.

„Az én Ernő fiam engem már régóta orromnál fogva vezet, — folyton kérem: itt az ideje, házasodjék! — Igéri, biztat, de egyre késik. Egy hó előtt — mi több — azzal biztatótt, hogy előbb meglesz, mint gondolnám. Én csak arra kértem, hogy választottja lehetőleg nekem is tessek, . . . de hát még ma sincs semmi, . . . ha tehát, . . . azt sem tudom, mit mondjak . . .“ A bécsi csakugyan zavarban volt. — „Ha Ernő az én kívánságomnak hódolna és ha nagys . . . ha Etelka hug . . . ha kedves Etelkámat kéresemmel meg nem bántanám, . . . de ily bizodalmat még soha senki irányában nem éreztem, . . . ha fiam egy okosat gondolna, aminél okosabbat már gondolni sem lehet és kedves Etelkám kegyét keresné, legyen kérem, kegyelmes irányában.“

Etelka szemeiből a diadal és megadás együtt sugárzott. A nők elérzékenyedtek, a könyvek a szemekből hullani kezdtek.

Ernő helyéből felemelkedett, Etelka elé lépett, annak kezét megsókolta, és a hölgyet karjára fűzte, így lépett apja elébe.

„Kedves szüleim, ez túlhaladt álláspont.“ Az öreg nagyot jédt: Ernőnek bizonyosan van már választottja. „Van szerencsém arámat bemutatni, — adják áldásukat!“ folytatta Ernő.

Az öreg elszedült.

„Bocsánat, hogy elhallgattam eddig, de épen akkor nyertem el boldogságomat, midőn a köztársaság bekövetkezett és a magánörömmnek a közönségben el kell nélnia.“

Az öreg úgy sirt, zokogott, mint egy hitvány gyerek. „Mit bánom most már, ha minden házam romba dől is?“ és zokogott tovább.

nyezve idegen nemzetiségek s hitfelekezetek által — csaknem 60 éve már, hogy kezd a létért, s habár olykor el is sodorta azt az idők viharos szele, de annak lelke, buzgó és áldozatkész tagjai — bár erejüket felülmúló áldozatok árán is, új ből feltámaszták azt halottaiból.

Azonban, fájdalom, még nagyon is a kezdet elején állunk. Nincs templomunk, hol Istent dicsérhetnénk s az ő tiszta szent igéjét hallgathatnánk, és nincs pap-lakunk, hol lelkészünk esendően elvonulva munkálkodhatnék, az ur tárházából hozva előt és újat az Isten népe lelki táplálására.

Arvák vagyunk templom és pap-lak nélkül s magunkra hagyatva sohasem leszünk képesek azokat építhetni.

Szükségünk van legalább is 15 ezer forintra. Ép ezért zörgetünk kegyes szived ajtajánál kérve kegyes edes idvezítőnk eme szavaival: „Adj abból a mi nálad van.“

Szeretett kedves testvérünk! Mi már egyszer zörgettünk, kiáltva: „Tartsatok meg, mert elveszünk!“ de kiáltásunknak nem lett kívánt eredménye, azért most ismét kérünk, könyörgünk urnok és szavaival: „Adjatok nekünk a ti olajotokból, mert a mi lámpásink elaluznak.“

Szeretett kedves testvérünk! Krisztus urnok önmagát adta miértünk ajándékkul és áldozatul Istennek gyönyörűséges illatozásra, adta életét váltságul sokakért, mindenekért, értünk és teetted! . . . Ugyan mit adtal te ő érte? . . . Mivel igyekeztél kimutatni az ő irántad tanusított nagy szeretetét? . . . Oh, mutasd ki most azzal, hogy a nagy-beckerek szegény hívek felségelyezésére adj az a mit adhatasz! . . .

Fényeskedjenek előttetek buzdító példánál az izraeliták, kik midőn Mózes által felszólítottak templomépítésre való adakozásra, többet adtak, mint a mennyire szűkség volt. Lebegjenek buzdító példánál e tekintetben lelki szemeid előtt a bibliai szent asszonyok, kik jó kedvvel sáfarkodtak az ő marháikból az ur Jézus Krisztusnak. Ébresszenek szent elhatározásra az első keresztények, az antiochiabeliek, „kik az ő erejek szerint, sőt erejek felett is jó akarattal adakoztak“; gyujtson nemes lángra a mi urnok, ki széljel járván jött és meghagyta: „A ki tőled kér, adj neki.“

Szeretett kedves testvérünk! Mi még egyszer kérve kérünk annak a nevében, a ki meghagyta nekünk: „Minden emberből, a kinek szive szabad akarata szerint hajol az adásra, vegyetek nekem ajándékot“, — adj valami segítséget a Nagy-Beckereken lakó atyafiaknak: adj! s mi hálás szívvel s Istent magasztaló ajakkal vesszük mint egy ajándékot, a mit te szabad akarattal adtal az urnak. Oh, adj szived szabad sugallata szerint, úgy hogy

Béla és Matild e kkorra már — ki számítaná azt — bányász fordultak meg egymás karjai közt. — Leghamarabb Matild tért magához, mint a kinek váratlanul jó rendbe jutott a szénája, — élceskedni kezdett: „csak papa, legalább az az én hozományom össze ne dült volna.“

„Patvarba azzal a te hozományoddal! — Meglepni akartalak titeket, — Ernő tudja — a terv is, a szerződés is készen van az építéssel — hisz már lebontatni akartam, . . . helyébe új házat építünk, . . .“

De mit bajlódunk továbbá népeinkkel?! Elég azt mondanunk, hogy Arnold Vetter három hó multával kettős lakodalmat tartott.

Végre a szilaj vízceppnek hanyatlott a sorsa, — fanyarrá, keserűvé változott, mintha csak megozóttak volna, mert tovább haladva bele jutott a fekete tengerbe, hol alig bírta magát külön fentartani, hogy miriád pajtásai közt egyéniségét el ne veszítse.

Nyugtalan természeténél fogva pajtásait felizgatta, hogy kapják vállalkra az orosz flottát, s az egész világ meglepetésére ragadják a Bosporusba, s egy szép reggelen ott teremjenek Stambulban a se-rail előtt. — merény kivitelére várakozott, — de az oroszok a készülődésben, s még inkább a készenlétben páratlan mesterek lévén, a világ előtt épen e tudományukból tettek egy nagyszerű vizsgát, melynek végét sem a bámoló világ, sem a türelmetlen vízcepp nem bírta bevárni, ambár azt mindenki beismerte, hogy doctori diplomát a szuszogás és mozoghatatlanság tudományából „cum praeclaro“ kiérdemelték.

(Folyt. köv.)

édes idvezítőnk elmondhassa rólad: „Ez megette a mit tehetett, ez még erején felül is adakozott, ennélfogva az ő földi javaiból gyűjtött kincset az örökkévalóságra.“

Az ur kegyelme és áldott szent lelke legyen velünk . . .

Szalay József

ev. ref. lelképásztor.

Debreczeni ref. zsinat.

Debreczen nov. 20.

Társelnökök: Br. Vay Miklós, Nagy Péter.

Jegyzők: Mitrovics Gyula, Tóth Sámuel, Véghegyi Dezső.

Ülés kezdete délelőtt 10 órakor. A tegnapi délutáni gyűlés jegyzőkönyve felolvastatván, észrevétel nélkül hitelesített.

Br. Vay Miklós elnök, nem hogy felette tanácskozzék a főtiszteletű zsinat, hanem csak egy tudomásul vétel végett említi fel, hogy talán czélszerű lenne, ha a zsinat conferentiára jönné össze a czéliből, miszerint alakja és módja minő legyen azon felterjesztésnek, illetve egy küldöttség megbízásának, melynek útján a főt. zsinat a hozott törvényeket szentesítés végett a legfelsőbb helyre, ő felségéhez juttatni fogja.

Hasonlóképen felemlíti, hogy egy conferenciának lesz tanácskozás tárgya az is, hogy ha majd a zsinat által hozott törvények sanctionálva lesznek: minő módon legyenek azon szentesített törvények kihirdetve? Illetőleg a czéliből összehívassék-e a zsinat, avagy csak egyházközségeink publikáltassanak a szentesített törvények? (Helyeslés.)

Következett ezután a lelkészválasztási szabályzat II ik részének újra kidolgozására kiküldött bizottság javaslatának tárgyalása.

A 7-ik szakaszról hosszas vita fejlődött ki; Kun Bertalan határozottan elene mond a kijelölés elvének, s így a kidolgozott módosítványt a lelkészválasztási szabályzat második részétől el nem fogadja.

Résztvettek a vitában Balogh Ferencz, Koncz Imre, Teleki Péter, Lengyel Imre, Horthy István. Utóbbi felszólalásában szemrehányást tesz Lónyai Menyhértnek, hogy összes módosítványiban volt még valami olyan, a mi a zsinat teendőiből valamit a conventre akarna ruházni, s így centralizálni akar. Nem járul a módosítványhoz.

Gr. Lónyai Menyhért válaszában visszautasítja a vádat, fejtegeti a convent hatáskörét, mely szerint a convent nem egyéb, mint a zsinat képviselője.

Végül a módosítvány 7. 8. 9 ik szakaszai elfogadtattak. Ezzel elnök az ülést délután 2 órakor berekeszti.

November 21.

Társelnökök B. Vay Miklós, Nagy Péter.

Jegyzők Mitrovics Gyula, Baksai Sándor, Véghegyi Dezső.

Ülés kezdete délelőtt 10 órakor. A tegnapi gyűlés jegyzőkönyve felolvastatván hitelesített.

Jegyző felolvassa Kovács Antal zsinati tag beadott indítványát, melyet lapunk tegnapi számában már közöltünk, a ref. egyház püspökének a felső házba való meghívása tárgyában.

Jegyző olvassa a kiküldött bizottság jelentését, az egyházközségi dékánágról készített javaslat tárgyában.

Jegyző olvassa a kiküldött bizottságnak javaslatát „az egyházi adózásról.“ Jegyző bejelenti Hegedűs László zsinati tag egy indítványát, mely a többiekkel együtt tárgyalásra ki fog tűzteni.

Ezek után folytatódott tárgyalás alá vétetett a lelkészválasztási törvényjavaslat, a gr. Lónyai Menyhért elnöksége alatt kinevezett bizottság pótvajaslátának 10-ik szám alatti szakasza.

E szakaszról fölszólt:

Körmenyi Sándor, Kiss Áron. a 10-ik szakasz elfogadtatott.

Tárgyalás alá vétetett ezután „a lelkész választás szabályai“ című biz. javaslatnak a 7 ik számmal jelzett szakasza, mely Körmenyi Sándor indítványa szerint szövegeztetett.

Ez képezi a II-ik szakaszt.

A 12-ik szakasz következőleg állapított meg:

„Ha valamelyik egyházban a lelkészi hivatal üresedésbe jön, az esperes felhívja az illető egyházmegyében lévő lelkészi kart, hogy azok, kik az üresedésben levő egyház lelkészi állomásnak el-

nyerésére minősítve vannak s azt elnyerni óhajtják, nála jelentkezzenek. Egyszer mind az esperes értesíti a püspököt a javadalomról, ki azt az egyházi lapokban köztudomásra hozza.“

A következő, s a javaslatban 8 számmal jelzett szakasz második alineajának első sorában a szó helyett: „ajánlottak“, e szó teendő „jelentkezők“, a többi marad.

A 9-ik szakasz kihagyatik.

A 10-ik szakaszban az „ajánlottak“ szó helyett „jelentkezők“ teendő.

A 11. 12. 13-ik szakaszok kihagyatnak.

A 14 ik szakasz 5 ik sorában a „végre“ szótól az egész mondat kimarad, helyette Illyés Bálint következő módosítványa fogadtatott el:

„Oly segéd lelkészek, kik valamely gyülekezet lelkészének nyugalmát rossz akaratból megháborították, s ez a tény egyházbiztonságilag megállapítva lett, azon lelkésznek halála, lemondása, vagy más helyre távozása után azon gyülekezetben lelkészekül ki nem jelölhetők.“

A 15-ik szakasz három elfogadott módosítvány szerint állapított meg mely után elnök az ülést délután 2 órakor berekeszti.

A „tiszafüredi gyümölcsészeti-egylet“ október 23. 24. 25-én tartott gyümölcs kiállításáról.

A „tiszafüredi gyümölcsészeti-egylet“ alapszabályzat szerű gyümölcskiállítását a lapokban meghirdetett napokon megtartotta. Hogy a hirdetések által támasztott érdekltség nem csakély volt, kitetszik abból, miszerint a kiállításban 61-en vettek részt, kik részint úde, részint aszalt, befőzött, részint iznek és szesznek feldolgozott gyümölcsöt s e mellett gazdasági s kereskedelmi s konyhakertészeti terményt küldtek be.

A beküldött tárgyak a titkár által t. Tóth Lajos s Orlik Ferencz urak segítségével mellett a kaszinó nagytermében elrendeztetvén, gyümölcsészeti egyleti elnök nt. Bán Zsigmond ur válogatott szép számú közönség előtt — szóla a kiállítások üdvös volta, korszerűsége s elvitáztatlan hasznairól, egyttal tudomásra hozta, miszerint az egylet, az országos magyar gazdasági egyesület által Budapestten rendezett országos gyümölcskiállításán a titkár kísérete mellett felküldött gyümölcs-gyűjtemény egyleti bronz éremmel lett kitüntetve, okt. 23 an délelőtt 10 órakor a „tiszafüredi gyümölcsészeti egylet“ által rendezett e gyümölcskiállítást megnyitották kijelentvén, azt a nagy közönség érdeklődése, látogatása és tanulmányozásának átadta.

Az eként megnyitott gyümölcskiállítást szép számú közönség látogatta meg s voltak, kik nemcsak nézni, de tanulmányozni is jöttek.

A kiállítás utolsó napján este a bíráló bizottság a kiállítási tárgyak elbírálása és a jutalmak odaítélése végett összeültvén, a kiállított tárgyak kitűnő minőségéért:

Kiváló elismerését, a kiállítás nagyobb mérvű pártolásaért tiszteletteljes köszönetét nyilvánította 12 kiállításnak, azok között első helyen Lipcsy Imréné ő nagyságának, ki 14 féle valódi névvel ellátott úde gyümölcsöt és 20 tveg különféle befőzést és lekvárt volt kegyes a kiállításra küldeni.

Dicsérettel jutalmazta hat kiállító-nak küldeményét, ezek között különösen kiemelte Milesz Béláné asszony braziliai veres, ripacos süttő-fűző tőkjét, melyből az egylet részére a titkár által magot is kért.

A kiállítás iránti érdeklődésökért megdicsértettek többen.

Tallérokkal jutalmaztattak heten, ezek között első helyen Skult János polgár, három fej csemege szőlő, négy válfaj kitűnő alma és két válfaj hasonló minőségű teli körtéjéért.

A bíráló bizottság, a kiállított almafélék közül termékenységnél fogva első helyen szaporítani ajánlja és pedig mindenké felett a Sövárít, ezután Daru Török Bálint, teli arany parment, citrom, tombác, Nyári József magonezát, teli pogácsa, londoni peppin. Barát almát, a sarga és ző d kormest.

Izökre nézve a fennebbieken kívül kitűnőeknek, szaporítani méltóknak találta és véleményezi a teli piros renet, jeges, rozsmaring és kóródi renetet.

A bíráló bizottság továbbá a gazdasági termények Gábril Miklós és Nyári József urak által kiállított, termelt s tenyészett oberndorfi burgondit minden más

ily nemte
ajánlja.
Sziut
melt és k
tengeris k
által kiáll
tekben is
székely te
melné aján
ról máskor
vel.) —
Ezek
beszélése
mint a viss
delután 3
dásának e
zottság s
kiállítás i

Dux
lom kiváló
rói e gyás
Lloyd szer
sel jelenti
legrégibb
társának,
stb. a neu
tött életén
5 1/2 órák
tént gyász
tunk hült
előtt 10 ó
(II. ker.
nesiut me
nyugalom
évi novem

Eu
(775—776
kontians
leti tenger
közepes.
nyire der
Ház
déleleti
séklet na
más a ke
alább szá
derült. —
az egész
pont alát
vonalában
Kilá
derült sz
vábbra is
bodása m

* J
egy száza
ról, holn
érkezni.
historiát
Boszniab
latra.
* U
Egyik f
telen g
mondja,
lehangolt
medve n
yális ura
az egész
Bizony a
kiseu f
mely lo

*
háztól l
nuba ve
fogva.
*
követke
debrecz
her vag
hosszu
ta a re
Hogy té
lapított
nagyon
kár hog
a katez
tüzte ki
lyet a
funkció
legaláb
sonlót
Hosszu
seltet
magnás
ilyet v
mint a
sai, hal
még a

ve vannak s azt elnyerni
fentkezzenek. Egyszer-
értésíti a püspököt a ja-
za az egyházi lapokban
za.

6, s a javaslatban 8 szám-
sz második alineaának
zó helyett: „ajánlottak”,
entkezők”. a többi marad.
sz kihagyatik.
akaszban az „ajánlottak”
otkezők” teendő.

13-ik szakaszok kiha-

zakasz 5 ik sorában a
egész mondat kimarad,
alint következé módosít-
el:

lelkészek, kik valamely
észének nyugalmát roz-
borították, s ez a tény
megállapítva lett, azon
lemondása, vagy más
után azon gyülekezetben
em jelölhetők.”

akasz három elfogadott
int állapotát meg mely
ést délután 2 órákor be-

gyümölcsészetiegy- 23. 24. 25-én tartott s kiállításáról.

üredi gyümölcsészetiegy-
szertü gyümölcskiállítá-
meghirdetett napokon meg-
hirdetések által támasz-
nem csekély volt, kitetszik
a kiállításban 61-en vet-
észint tde, részint aszalt,
íznek és szesznek feldol-
s e mellett gazdasági s
konyhakertészeti terményt

t tárgyak a titkár által
Orlik Ferencz urak
ett a kaszinó nagytermé-
én, gyümölcsészet egyleti
Zsigmond ur válogatott
nség előtt — szólvá a
volta, korszerűsége s
sznairól, egytuttal tud-
zerint az egyet, az or-
gazdasági egyesület által
ezett országos gyümölcs-
tar kísérete mellett fel-
gyűjteményt egyleti
ett kintüntetve, okt. 23 án
or a „tiszaferedi gyümöl-
haltal rendezett e gyűl-
megnyitottaak kijelentve,
nség érdeklődése, látoga-
nyozásának átadta.

megnyitott gyümölcskiál-
u közönség látogatta meg
emesak nézni, de tanul-
tek.
utolsó napján este a bi-
kiállítási tárgyak elbirá-
nak odaitétele végett ösz-
litott tárgyak kintünö mi-
merését, a kiállítás na-
partolásiért tiszteltteljes
ánította 12 kiállítóknak,
helyen Lipsey Iréné
ki 14 féle valódi névvel
mölcsöt és 20 üveg kü-
lékvárt volt kegyes a
ni.

jutalmazta hat kiállító-
t, ezek között különösen
Bélané asszony braziliai
tűző-fűző tökjét, melyből
e a titkár által magot is

iranti érdeklődésükért
többen.
jutalmaztattak heten,
helyen Skult János pol-
semege szőlő, négy válfaj
két válfaj hasonló minő-
ért.

zottság, a kiállított al-
ermékenységeknek fogva
orítani ajánlja és pedig
a Sövárít, ezután Daru
li arany parment, ezit-
Nyári József magonezát,
doni peppin. Barát almát,
kormost.

vo a fennebbieken kívül
oporítani méltóknak találta
a téli piros renet, jeges,
rodai renetet.

zottság továbbá a gazda-
Gabriel Miklós és Nyári
kiállított, termelt s te-
orfi burgondit minden más

ily nemtek felett kiemeli és tenyésztésre
ajánlja.
Szinte Gábril Miklós ur által ter-
melt és kiállított konyhai czélú két féle
tengeris kerteken. — a Bartha Ferencz
által kiállított kétszer erő tengerit a ker-
tekben is ugyan, de inkább az ártéren a
székely tengeri mellett tenyészteti s ter-
melti ajánlja. (E tengerivel tett kísérleté-
ről máskor szölok szerk. ur engedelmé-
vel.) —

Ezek és több idetartozó dolgok meg-
beszélése és határozatok hozatala, vala
mint a visszamaradt gyümölcsök oct. 27-én
délután 3 órákor tartandó árveréseni elad-
ásának elvégzésével bezárta ülését a bi-
zottság s vele együtt az ez évi gyümölcs-
kiállítást is.

reform. pap fa a német szó kedvéért (?)
Sopronba megy tanulni: — hogy
megsülvegi ezeket a „halálmadarakat”,
azt gondolván hogy nagytiszteletű édes
apjának kollegáit tisztelheti bennünk. A
zsinaton elfogadott hivatalos papi öltözet-
ről szóló §. megfelekedezett a csizmáról;
pedig furcsa lesz ám, ha egyik-másik
divatkedvelő gavallér pap kivágott lakk
cipőben jelenik meg fehér harisnyával.
Aztán meg annak az atillának, hogy jól
álljon, posztó-féléből kell lennie a pa-
lástnak lüster, vagy ternő-féle könnyebb
szövetből, vagy selyemből. Ez nyáron na-
gyon meleg, télen nagyon hideg holott a
lüsterből, vagy ilyesből készíthető reve-
renda nyáron egy ingre is felölthető lé-
vén, nem oly meleg mint az atilla, mely,
hogy jól álljon, a vattát sem nélkülözheti;
télien pedig a reverenda fölött az ennél
egy arasszal rövidebb, még is elég hosz-
szu magyaros szabásu fölölthető buda-
vagy mente nagyon is elkelne. Hogy mit
ölsünk föl télen az atillára: német téli
kabátot, mentét, budát, a vagy plaidet-e?
erről semmit határozott a zsinat; pedig
meglátjuk majd, legyen egy nagyobb szá-
rú temetés csikorgó téli időben; a hány
füngülő vagy tisztességtévő ref. annyiféle
lesz a téli felöltő. Azt mondják talán so-
kan, hogy a reverendában megjelenő ref.
pap ha borotvált arcza, a kath. paphoz,
ha bajszos és szakállas, a görög pópához
vagy a zsidó rabbihoz lenne hasonló.
Én erre azt mondom, hogy inkább sze-
retek más felekezetbeli paptársaimmal,
mint kapuskokkal, paradés kocsisokkal ha-
lolt-jelentőkkel ösztesztévesztetni.*

* Varga János temetése tegnap-
előtt délután impozans kifejezése volt an-
nak a közszeretnek és tisztelőnek, mely-
ben az elhánty Aradon állott. A halottas
ház udvara s környéke jóval a gyászszert-
tartásra kintűzött óra előtt megtelt részt-
vevőkkel, kik közt ott voltak Arad társas
köreinek legtekintélyesebb férfi és nő-
tagjai. Ott voltak a főispán, a polgármes-
ter, a városi tisztikar, az ügyvédi kam-
tagjai csaknem teljes számban, a vörös-
kereszt egyet választmányja testületileg
s az elhunyt nagyszámu tisztelői. Ugy a
ravatalt mint a gyászkoszt egészen el-
lepték a szebbnél szebb szalagos koszo-
ruk, melyek közül az ügyvédi kamara
feketeszalagos és a vöröskereszt-egylet
fiókjának fehérszalagos koszoruját emlit-
jük fel a család, a barátok és ismerősök
koszoruin kívül. A gyászszertartás s az
egyház gyászadalainak elzengése után az
elhunyt négy kartársa vette kezébe a ko-
porsót, melyet felváltva kézen vittek egés-
zen a temetői után levő hidig, a hol az-
tán még egyszer beszentelték a koporsót
s a gyászkoscsin vitték ki a sirig.

A fővárosból.

Dux Adolf jelestollu író, az irodal-
om kiváló munkása elhunyt. Elhunytá-
ról e gyászjelentés jelent meg: A Pester
Lloyd szerkesztősége mely megilletődés
sel jelenti Dux Adolf, bölcsészettudor,
legrégibb és egyik legkitünőbb munka-
társának, a Kisfaludi-társaság tagjának
stb. a nemzeti irodalom szolgálatában tölt-
ött életének 59. évében tegnap reggel
5 1/2 órákor hosszabb szenvedés után tör-
tént gyászos kimúltát. Elköltözött bará-
tunk hullt tetemei kedden f. hó 22-én dél.
előtt 10 órákor a Klusemann féle házból
(II. ker. Lánchíd-utca 2. sz.) a kere-
nesiut melletti izr. temetőben fognak örök
pyugalomra elhelyeztetni. Budapest, 1881.
évi november hó 21-én. Béke hamvaira!

Az időjárás.

Európában: A nagy légnymás
(775—776) Romániában van s kiterjed a
kontiaens nagy részére az északi és ke-
leti tengerpartokig, hol a légnymás (760)
közepes. Mérsékelt szeleknél az idő több-
nyire derült, száraz, éjjel dérrél.

Hazánkban: Többnyire keleti és
déleleti gyenge szelek mellett a hőmér-
séklet nagyon keveset változott, a légnyo-
más a keleti szelek kivételével általában
alább szállt. — Az idő száraz, hideg,
derült. — A tengerpart kivételével
az egész országban ma is a hideg fagy-
pont alatt volt, a Kárpátok északkeleti
vonalában 8 foknyi.

Kilátás a jövő időre. Hazánkban:
derült száraz, hideg időt várhatni to-
vábbra is, a hőmérséklet csekély nagyob-
bodása mellett.

UJDONSÁGOK.

* Jönnek-mennek a katonák. Ma
egy század katona érkezett ide Ungvár-
ról, holnap pedig még három század fog
érkezni. Nehogy olvasóink valami háborus
históriát gondoljanak, megmondjuk, hogy
Boszníába viszik őket helyőrségi szolgál-
latra.

* Ugyan ne izéljenek már!...
Egyik fővárosi lap czikkét közül a siker-
telen görgényi medveadásatról, s azt
mondja, hogy „a nép közt igen nagy a
lehangoltság” már hogy a miatt, hogy
medve nincs! Ugyan ne izéljenek már lo-
yális uramék! Ne tartsák bolondnak azt
az egészséges észjárásu székely népet!
Bizony amiatt, hogy „medve nincs” sen-
kisen fogja falbaverni a fejét, hacsak né-
mely loyális újságíró meg nem cselekszi.

* Tolvajtság. Tegnap a főtéren két
háztól lopták el az ezüstneműeket. A ga-
nuba vett tettes ezóta hibetöleg el is van
fogva.

* A papi öltözet. Egy ref. pap
következőket írja a Pesti Naplónak: „A
debreczeni zsinat a magyar süveget, fe-
hér vagy fekete nyakkendő, begombolt
bosszu fekete atillát és palástot dekretál-
ta a reform. papok hivatalos öltözetéül.
Hogy egy hivatalos öltözt, uniformist ál-
lapított meg a papság részére a zsinat, ez
nagyon helyén levő határozat. Csak az a
kár hogy az atilla és palást helyett nem
a katechochen papi öltönyt, a reverendát
tüzte ki. Azt a reverendát értem, a me-
lyet a ref. papság nagyrésze a hivatalos
funkcióik alkalmával eddig is viselt. Ez
legalább igazán papi öltöny, melyhez ha-
sonlót senki, a ki nem pap nem visel.
Hosszu fekete atillát magyar süveggel, vi-
seltet a Hausherr kapusával, a gyászoló
magnás paradés kocsisával kecsijával,
ilyet viselnek Sopronban ugy az evang-
mint a róm. kath. egyház halottas-kocsi-
sai, halottvivő és halott-bejelentői, sőt ezek
még a palástot sem nélkülözik. Majd ha

leghasznavehetőbb kardalokainak. Szép
hanggal bir, s mint ez atén — kintnt,
ugyesen is tánczol, azonkívül még egy
burleszk szerepet is mulattatóan játszott
el, s mindezek tetejébe mint ügyes sze-
kundás is kivált Csátár mellett,
Mindenkit meglepett az előre nem
hirdetett „Kanász-táncz”, melyet a Tóth
Soma nagyszertü vezetése mellett a társu-
lat 9 férfi tagja lejtette. Azt hisszük hogy
csak a közöshajnak adunk kifejezést, mi-
kor e táncz megismétlését ajánljuk vala-
melyik alkalmas népsziműben.

Irodalmi és művészeti hírek.

+ Az Ország-Világ című kéthe-
tenként megjelenő képes lap 5. száma
igen érdekes és változatos tartalommal
jelent meg, melyből kiemeljük ifj. Ab-
rány Kornélnak érdekes regényét, az:
Elvált férj et, egy szép spanyol tárgya
novellát, A király csókjait, Fejes István-
nak és Mojár Lajosnak hangulatteljes
köteményeit, — A báróné szelleme cím-
mű érdekesítő regényt; — az ismeret-
terjesztő részben kiváló érdekű a Petőfi
plagium vádja alatt című köztemény,
melyben dr. Gööz József Szemere Miklós-
nak két levelét ismerteti melyekben ez a
nagy lyrikust irodalmi lopással vádolja.
Továbbá van egy érdekes czik (folytatás)
a talaj befolyásáról az ember egészségére,
egy másik természetekről, ezenkívül foly-
tatása a Mária Terezia látogatásai Ma-
gyarországon című érdekes történelmi
visszaemlékezésnek. Ismertette van e szá-
mban a Mücsarnok őszi képkiallítása és
bővebben meg van beszélve az Atala cím-
mű operai ujdonság, melyet nagy tetszés-
sel fogadott a közönség. Az apróbb rova-
tok, u. m. irodalom, zene, színház, képző-
művészet, hymen, gyászrovat, csillagászat,
állatvilág kiállítások, társulatok stb. igen
ugyesen és nagy gonddal vannak össze-
állítva. Az illusztrációk közül kiemeljük a
következőket: Sappho, az anya öröme,
Szabadka főtere, közepamerikai régisé-
gek, az elített bucsuja, az osztrak állam-
vasut budapesti indónaza stb. Ajánljuk a
diszes kiállítású és gazdag tartamu lapot
s olvasóink figyelmébe. Ara egész évre
10 frt, félévre 5 frt, negyedévre 2 frt 50
kr.: egy füzet ára 40 kr.

+ A „Vasárnapi Ujság” novem-
ber 20-iki száma következő tartalommal
jelent meg:
„Az olasz király látogatása Bécs-
ben.” — „A lepke.” — „De Maistre köte-
ménye. Boros Gáborról.” — „Kele István.”
Rajz e régi rablólvilágból. — „Fejedelmi
utazás Romából Bécsbe száz év előtt és
most.” Höke Lajostól. — „Aeneas Syl-
vius adomáiból és elemes mondataiból.”
„Pór Antalal.” — „Tetemre hívás.” —
„Egyveleg.” — „Aeneas Sylvius.” —
„Rezső királyfi új könyve.” — „Nemzeti
könyvtár.” — „Varga János.” — „Sarah
Bernhaedt Budapestén.” — Irodalom és
művészet, közintézetek és egyetek, egy-
ház és iskola mi njság? stb, rendes heti
rovatok.

Képek: Margit olasz királyné. —
Az olasz királyi pár Bécsben: 1, Ferencz
József pohárböszöntője az udvari ebéden
2. Az udvari hangverseny. — „Tetemre
hívás.” Gyárfás Jenő tollrajza, saját fest-
ménye után. — Aeneas Sylvius. — Varga
János. — „Jár a baba.”

+ Horváth József „Tanul-
mányak a nőemancipáció köréből” cím-
művéből Aradon, Rettelheim testvérek
bizományában megjelent a IV. (s utolsó
füzet is. A művecske a nőnevelés ügyé-
vei foglalkozik; ismertető előnyeit és há-
trányait, nagy tárgyismerettel; fejtegeti a
nőemancipáció szükségességét s egyálta-
lában igen helyes eszméket penoit meg a
nőnevelés reformálására vonatkozólag.

S z i n h á z.

(T. L.) Hétfő, nov. 21 ikén adatott:
A két pisztoly, népies szimű 3 szak.
Irta Szilgietli.
Leszámitva a darab drámai részét,
a közönség elejétől végig igen jól
mulatott a szereplők kitünően mulattató
alakításán.

A dicséret első helyen Latabárt (Hugli)
illeti, ki mintegy teremtvé van e szerepre
s noha itt ott túlzott ugyan de mind-
amelltt játéka felségesen mulattató volt.
Tóth Soma (Stuczli) méltán osztosz-
kodott Latabárral az est sikerében. Vajha
e kitünő komikust minél többször láthat-
nánk szinpadunkon!?

Somló S. (Bájkerti) egyike a tár-
sulat legkitünőbb s legszorgalmasabb tag-
jainak, s ha nem is csinál nagyon sokat
szerepéből, de nem is ront azokon, s ki-
fogás nélkül tölti be azokat.

Danez Ninának (Lenke) éji öltözé-
két nem helyeseljük azon jelenetben, mi-
kor épen végre kellene hajtania a terve-
zett, de a Szirtfoki halála által meggátolt
szökést, Abban az éjjeli toiletben csak
nem akarhatott elszökni!?

Tóth Antal (Stein) a gyilkossági je-
lenetben alakított leghatásosabban.
Egri (Sobri) nem igen értett egyet
a karmesterrel, a mennyiben a karmester
feledékenységé miatt, annak vezénylete
nélkül kezdte el egyik népdalát; szaladt
is aztán a zenekar utána lóhalálában, de
bizony nem lett abból a dalból egyéb
gallimathiasnál.

Németh (Piros Pista) sok derülté-
get okozott, épen ugy Csátár is a „Tári
tarka madár” énekes történetének előadá-
sával.
Rácz egyike a társulat leggyásosb h

s leghasznavehetőbb kardalokainak. Szép
hanggal bir, s mint ez atén — kintnt,
ugyesen is tánczol, azonkívül még egy
burleszk szerepet is mulattatóan játszott
el, s mindezek tetejébe mint ügyes sze-
kundás is kivált Csátár mellett,
Mindenkit meglepett az előre nem
hirdetett „Kanász-táncz”, melyet a Tóth
Soma nagyszertü vezetése mellett a társu-
lat 9 férfi tagja lejtette. Azt hisszük hogy
csak a közöshajnak adunk kifejezést, mi-
kor e táncz megismétlését ajánljuk vala-
melyik alkalmas népsziműben.

Irodalmi és művészeti hírek.

+ Az Ország-Világ című kéthe-
tenként megjelenő képes lap 5. száma
igen érdekes és változatos tartalommal
jelent meg, melyből kiemeljük ifj. Ab-
rány Kornélnak érdekes regényét, az:
Elvált férj et, egy szép spanyol tárgya
novellát, A király csókjait, Fejes István-
nak és Mojár Lajosnak hangulatteljes
köteményeit, — A báróné szelleme cím-
mű érdekesítő regényt; — az ismeret-
terjesztő részben kiváló érdekű a Petőfi
plagium vádja alatt című köztemény,
melyben dr. Gööz József Szemere Miklós-
nak két levelét ismerteti melyekben ez a
nagy lyrikust irodalmi lopással vádolja.
Továbbá van egy érdekes czik (folytatás)
a talaj befolyásáról az ember egészségére,
egy másik természetekről, ezenkívül foly-
tatása a Mária Terezia látogatásai Ma-
gyarországon című érdekes történelmi
visszaemlékezésnek. Ismertette van e szá-
mban a Mücsarnok őszi képkiallítása és
bővebben meg van beszélve az Atala cím-
mű operai ujdonság, melyet nagy tetszés-
sel fogadott a közönség. Az apróbb rova-
tok, u. m. irodalom, zene, színház, képző-
művészet, hymen, gyászrovat, csillagászat,
állatvilág kiállítások, társulatok stb. igen
ugyesen és nagy gonddal vannak össze-
állítva. Az illusztrációk közül kiemeljük a
következőket: Sappho, az anya öröme,
Szabadka főtere, közepamerikai régisé-
gek, az elített bucsuja, az osztrak állam-
vasut budapesti indónaza stb. Ajánljuk a
diszes kiállítású és gazdag tartamu lapot
s olvasóink figyelmébe. Ara egész évre
10 frt, félévre 5 frt, negyedévre 2 frt 50
kr.: egy füzet ára 40 kr.

+ A „Vasárnapi Ujság” novem-
ber 20-iki száma következő tartalommal
jelent meg:
„Az olasz király látogatása Bécs-
ben.” — „A lepke.” — „De Maistre köte-
ménye. Boros Gáborról.” — „Kele István.”
Rajz e régi rablólvilágból. — „Fejedelmi
utazás Romából Bécsbe száz év előtt és
most.” Höke Lajostól. — „Aeneas Syl-
vius adomáiból és elemes mondataiból.”
„Pór Antalal.” — „Tetemre hívás.” —
„Egyveleg.” — „Aeneas Sylvius.” —
„Rezső királyfi új könyve.” — „Nemzeti
könyvtár.” — „Varga János.” — „Sarah
Bernhaedt Budapestén.” — Irodalom és
művészet, közintézetek és egyetek, egy-
ház és iskola mi njság? stb, rendes heti
rovatok.

Képek: Margit olasz királyné. —
Az olasz királyi pár Bécsben: 1, Ferencz
József pohárböszöntője az udvari ebéden
2. Az udvari hangverseny. — „Tetemre
hívás.” Gyárfás Jenő tollrajza, saját fest-
ménye után. — Aeneas Sylvius. — Varga
János. — „Jár a baba.”

+ Horváth József „Tanul-
mányak a nőemancipáció köréből” cím-
művéből Aradon, Rettelheim testvérek
bizományában megjelent a IV. (s utolsó
füzet is. A művecske a nőnevelés ügyé-
vei foglalkozik; ismertető előnyeit és há-
trányait, nagy tárgyismerettel; fejtegeti a
nőemancipáció szükségességét s egyálta-
lában igen helyes eszméket penoit meg a
nőnevelés reformálására vonatkozólag.

DEBRECZENI SZÍNHÁZ.

Szerda, november 23-án
adatik:
FERNANDE,
vagy
a föld alatti Páris.

Szabó József,
felelős szerkesztő s kiadótulajdonos.

Hirdetmény.

Az álmosdi közbirtokosság ré-
széről ezennel közhírré tétetik, hogy
a birtokosságot illető kisebb királyi
haszonvételi jog (regale), s a hozzá
tartozó koresmaépület haszonbérlete,
a f. évi december hó 31-én lejár-
ván: annak ujában három évre le-
endő haszonbérbeadása, nyilvános
árverésen Álmosdon, alólirt közbir-
tokossági felügyelő lakásán, a f. évi
november hó 30-án, d. e. 9 órákor
fog megtartatni,

Mire az árverelni szándékozók
magukat 400 frt bánompénzzel el-
látva, ezennel meghivatnak.

Egyébb árverési feltételek ad-
dig is, alólirt közbirtokossági fel-
ügyelőnél megtekinthetők.

Kelt Álmosd, 1881. nov. 6.

Fráter Zoltán,
közbirtokossági megbízott fel-
ügyelő.

(420)

Meghívás résztvevésre

a hamburgi állam által garantirozott nagy
pénzsorsolásra, melyben

9 millió 140,340 márkát

nehány hónap alatt okvetlen nyerni
kell.

Az uj 7 osztályra beosztott játék
terv 100,000 sorsjegyet tartalmaz, s
50,800 nyereményt, és pedig

400,000 márká,

részletesen pedig

márka	márka
1 nyer. 250,000	3 nyer. 8000
1 " 150,000	3 " 6000
1 " 100,000	55 " 5000
1 " 60,000	5 " 4000
1 " 50,000	109 " 3000
2 " 40,000	312 " 2000
3 " 30,000	10 " 1500
1 " 25,000	2 " 1200
4 " 20,000	533 " 1000
7 " 15,000	1074 " 500
1 " 12,000	100 " 300
23 " 10,000	29115 " 138

stb. stb.

A nyeremény húszok játékterve
hivatalosan állapítottak meg.

A legközelebbi első húzásra ezen
nagy pénzsorsolásnak

1 egész eredeti sorsjegy ára csak 6
márka vagy 3 1/2 frt.

1 fél eredeti sorsjegy ára csak 3
márka vagy 1 3/4 frt.

1 negyed eredeti sorsjegy ára csak 1 1/2
márka vagy 90 kr.,

s ezen az állam által garantirozott
eredeti sorsjegyeket előlegesen vagy
postautalvánnyal küldött pénzek vé-
tele után, a legtávolabb vidékre por-
tómentesen küldöm. Kisebb összege-
kért bélyegyet is lehet küldeni.

A Steindecker-ház rövid idő alatt
nagy nyereményeket, mint 125,000,
80,000, 30,000, 20,000 és 10,000 már-
kot flaztett ki az érdekelteknek és sok
esaladot tett boldoggá.

A betétek a nagy nyeremények-
hez képes; csekélyek is igen ajánlható
a szerencsepróba.

Minden megrendelőnek a hivata-
los játékterv ingyen küldetik meg,
ugyszintén a húzas után azonnal a sor-
solási lista.

A nyeremények kifizetése vagy
elküldése tervszerint, s a boldog nye-
rők kívánsága szerint történik.

Szives megrendeléseket minél
előbb s mindenesetre f. é. november
30-ika előtt kérem megtenni s pedig
a következő régi czég alatt:

JOSEF STEINDECKER,

Bank und Wechselgesellshft Hamburg.

P. S. A Steindecker-háznak, —
mint selid és jó firmának — nem szük-
séges a további ajánlgatás, miszerint
azok el is maradnak, melyre a nagy-
érdemű közönség figyelmeztetik.

